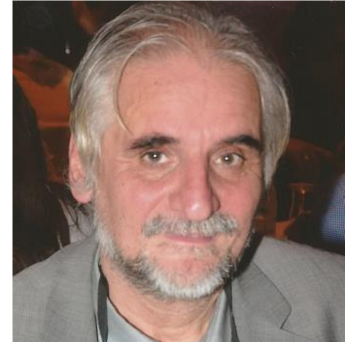
Αποτίμηση Επιστημονικής Συγκρότησης και Μαθηματική Θεωρία Μέτρου.

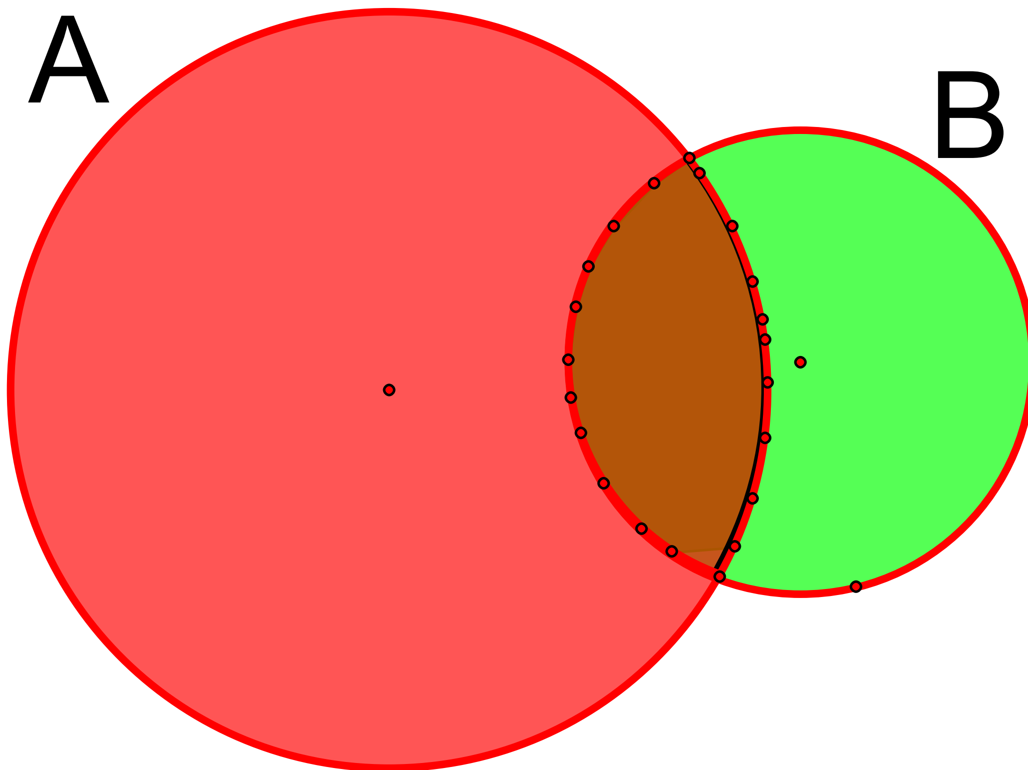
(Άρθρο 09/06/2018 esos.gr)

Του Γιάννη Π. Πλατάρου -Μαθηματικού

Στο παρακάτω σημείωμα, θα καταδείξουμε, ότι το νομοσχέδιο γι την «αναβάθμιση» των δομών της Εκπαίδευσης (που έγινε νόμος πλέον) γελοιοποιεί τα ίδια τα Μαθηματικά, άρα και τα φυσικά πρόσωπα που θεραπεύουν τα Μαθηματικά όπως και την Φύση , άρα και όλους τους επιστήμονες της Φύσης ΠΕ-4.0Χ , όπου χ=1(1)5.

Στο παρακάνω σχήμα, αν θέλουμε να βρούμε το εμβαδόν που σχηματίζουν και οι δύο κύκλοι μαζί, **θα βρω το εμβαδόν που έχει ο κύκλος Α, θα το προσθέσω στο εμβαδόν που έχει ο κύκλος Β και θα αφαιρέσω το εμβαδόν της μαύρης κοινής περιοχής επικάλυψης των δύο κύκλων**. Γιατί αυτό;

Διότι Εμβαδόν (κύκλου Α) + Εμβαδόν (κύκλου Β) = Εμβαδόν (κόκκινο και μαύρο) +Εμβαδόν (μαύρο και πράσινο) =Εμβαδόν (κόκκινο) +Εμβαδόν (πράσινο) + 2 εμβαδά (μαύρου)

Άρα , άμα από το αρχικό αφαιρέσω το εμβαδόν του μαύρου που μπαίνει δύο φορές στον λογαριασμό, έχω το πόσο κάνει το εμβαδόν των δύο κύκλων μαζί.

Οι Μαθηματικοί το γράφουν ως μ(AUB) =μ(A) +μ(B) -μ(A∩B) και το ίδιο το εμβαδόν το χαρακτηρίζουν ως μια «υποπροσθετική απεικόνιση» , επειδή η «αξία» (= το εμβαδόν) των δύο σχημάτων, δεν ισούται με το άθροισμα των αξιών τους, αλλά από αυτό, πρέπει να αφαιρέσουμε την αξία του κοινού τους μέρους μια φορά, διότι αν προσθέσουμε τις δύο αξίες, μπαίνει το κοινό μέρος, δύο φορές στον λογαριασμό.

Με αυτή την αρχή, αποτιμάται (= μετράται) και η αξία των πτυχίων.

Αν λοιπόν ένας έχει δύο πτυχία όπου έκαστον αυτοτελώς λαμβάνει 3 μόρια μέτρου αποτίμησης, τότε η αξία και των δύο, επ΄ ουδενί δεν είναι 3+3=6, αλλά λιγότερο από 6. Η λογική έχει ήδη παρουσιαστεί, αλλά την επανεξηγούμε εποπτικά για να εμπεδωθεί αυτή η «προχωρημένη έννοια» :
Το πρόγραμμα σπουδών των Μαθηματικών και της Φυσικής, έχει κοινά μαθήματα όπως Γραμμική Άλγεβρα, Απειροστικός λογισμός, Γενική Φυσική, Μηχανική, Διαφορικές εξισώσεις, Αρχές φιλοσοφίας, Παιδαγωγικά και κάποια άλλα, τα οποία δεν πρέπει να μετρήσουν δύο φορές! Άρα από την αθροιστική αξία των δύο πτυχίων, αφαιρούμε μία φορά την αξία του κοινού μέρους προγράμματος σπουδών.
Φθάνουμε επομένως στο μαθηματικό συμπέρασμα :

Η αξία δύο συνόλων γνώσης Α και Β, δεν αποτιμάται με το άθροισμα των αξιών γνώσης, αλλά με κάτι λιγότερο από το άθροισμα.

(Με το άθροισμα των αξιών αποτιμώνται σύνολα γνώσεων, που είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΞΕΝΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ. Αυτό στην πράξη, ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ ΠΟΤΕ!)
(Για τρία σύνολα γνώσης Α,Β,Γ, ισχύει κάτι άλλο και επαφίεται ως δύσκολη άσκηση!)
Το παραπάνω πόρισμα, αφορά έννοιες όπως το εμβαδόν, η πιθανότητα, η αξία πτυχίων και γενικά ό,τι αναφέρεται σε αριθμητική αποτίμηση συνόλων.
Στο νομοσχέδιο του Υπουργείου θεσπίζεται ότι υπάρχουν σύνολα γνώσεων που αποτιμώνται με μηδέν χωρίς να έχουν ταυτόσημο περιεχόμενο με άλλα σύνολα γνώσεων ή να εμπεριέχονται σε αυτά. Μόνο το κενό σύνολο γνώσεων αποτιμάται με μηδέν! Το υποσύνολο γνώσεων, αποτιμάται με μικρότερη αξία από το σύνολο. Το Υπουργείο κατορθώνει να αποτιμά υπερσύνολα γνώσεων λιγότερο από τα ….υποσύνολα!
Παράδειγμα:
Αποτίμηση: (Β' πτυχίο + μεταπτυχιακό + ετήσια επιμόρφωση) = 7 μόρια =
αποτίμηση: (Β΄πτυχίο + μεταπτυχιακό + 2ο Μεταπτυχιακό) =7 μόρια.
Νομίζω, ότι η Ε.Μ.Ε. πρέπει να ζητήσει εξηγήσεις από κάποιους Συμβούλους του Υπουργού που έχουν πτυχίο Μαθηματικού, διότι μέτρο (Μεταπτυχιακού) = μέτρο (ετήσιας επιμόρφωσης)
το παραπάνω δεν είναι και τόσο τραγικό.

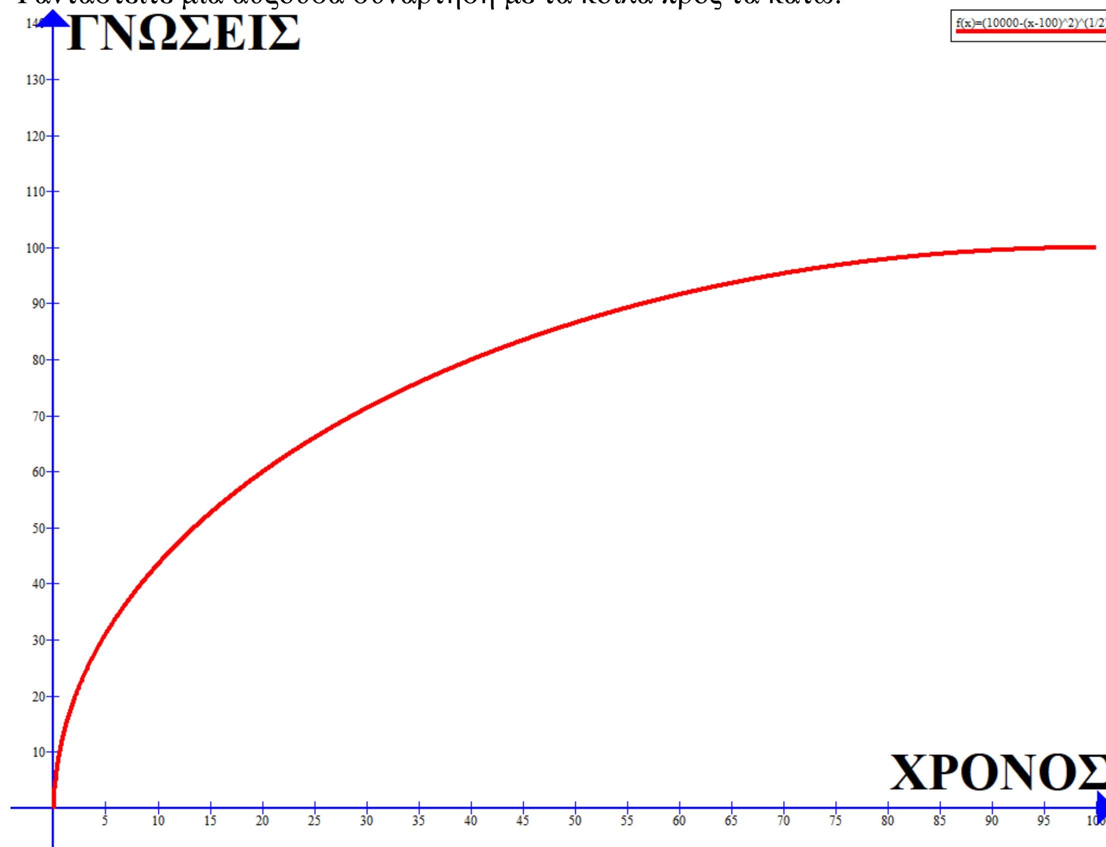
Τραγική είναι η ισότητα :

μέτρο (Β΄πτυχίου + Μεταπτυχιακού + Ετήσια Επιμόρφωση +Β΄Μεταπτυχιακού +1.000 ακόμα μπατσελορ-μάστερ) = 7 .

Πώς λέμε στις λαϊκές αγορές; «Ό, τι πάρετε μέχρι 7€! Τρελάθηκε ο μαγαζάτορας και τάβαλε τζάμπα!»

Τεράστια σύνολα γνώσεων, διαφορετικών, διακριτών μεταξύ τους, ξένων μεταξύ τους, μη εμπεριεχομένων σε άλλα αποτιμώμενα σύνολα γνώσεων, αποτιμώνται με .....ΜΗΔΕΝ!!!

«Κάπως» λέγεται αυτό στην τρέχουσα πολιτική ορολογία, αλλά δεν θυμάμαι να σας πω ή θυμάμαι, αλλά δεν θέλω να παρεξηγηθώ, γιατί είναι πολιτική ύβρις και εμείς είμαστε σωστοί καθ όλα.
Υπάρχει ένας εμπειρικός και συνάμα δίκαιος κανόνας αποτίμησης δύο ομοειδών πτυχίων: «Το κάθε επόμενο, λαμβάνει την αξία του ημίσεος του προηγουμένου» Με αυτόν τον κανόνα, όσα ισότιμα πτυχία και να έχει κάποιος, θεωρητικά και «όσα θέλουμε», δεν λαμβάνει μόρια πάνω από το διπλάσιο της αξίας του πρώτου. (Επαφίεται ως άσκηση) Τα διακριτά διαβαθμισμένα πτυχία, λαμβάνουν παραπάνω μόρια, αναλόγως κάποιας διαβάθμισης άρρητης ή άδηλης, αλλά υπάρχουν συμβατικά κριτήρια ποιότητας σπουδών.
Τα ίδια αναλογικώς ισχύουν και για την αποτίμηση της εμπειρίας σε θέση ευθύνης. Φανταστείτε μια αύξουσα συνάρτηση με τα κοίλα προς τα κάτω.

Πώς την λέγανε παλιά; «Φθινόντως αύξουσα» Όλες οι εμπειρίες, παντός είδους, έχουν μια υποπροσθετική συμμετοχή σε σχέση με τον χρόνο. Δεν μαθαίνουμε ανάλογα . Στην αρχή μαθαίνουμε πολύ γρήγορα καθώς το τοπίο είναι εντελώς καινούργιο και μετά έχουμε τα μοτίβα τα παλιά τα γνωστά και που και που κάποια καινούργια. Φυσικός νόμος. Το ορισμένο ολοκλήρωμα μιας τέτοιας «φθινόντως αύξουσας» συνάρτησης των γνώσεων σε σχέση με τον χρόνο ζωής, είναι ένα μέτρο των γνώσεων παντός ανθρώπου. Δεν μπορεί αυτό να έχει κόφτη. Πιθανόν έχει μια οριζόντια ασύμπτωτη στα 100 χρόνια ηλικίας. Αυθαίρετο κόφτη πάντως δεν έχει. Στον επαγγελματικό μας βίο αυτό μετράται «και έως 40 έτη που είναι το όριο αυτοδίκαιης αποχώρησης από την Υπηρεσία»

Ισχύει και μια άλλη αρχή της απαξίωσης της αξίας των πτυχίων σε συνάρτηση με τον χρόνο που έχει σχέση και με την έννοια «ημιζωής χρησίμων γνώσεων» στα διάφορου τύπου πτυχία, που δεν θα μας απασχολήσει. Ποια «Δια βίου Εκπαίδευση» και άλλα τέτοια…. Υπάρχουν κόφτες!

Γενικό συμπέρασμα: Η γνώση έχει φθίνουσα αξία αποτίμησης (υποπροσθετική) όχι όμως και μηδενική. Τα υπερσύνολα, αξίζουν περισσότερο από τα υποσύνολα. Άντε και …ίσα! Όχι όμως και ….λιγότερο που θεσπίζει το Υπουργείο! **Δεν ξέρω αν το βραβείο Αλχημείας πρέπει να το απονείμει η Ε.Μ.Ε. ή η Ε.Ε.Χ.)**

Λυπάμαι για την κατάντια του κλάδου που δεν αντιδρά διαχρονικά στον ευτελισμό και στην προσβολή. Πισωγυρίζουμε στο 1985 και έχουμε άκρα του τάφου σιωπή. Καταλύεται το ίδιο το Σύνταγμα και οι Ομοσπονδίες μας, οι λαλίστατες για ψίλου πήδημα, κωφεύουν και τηρούν αιδήμονα σιγή ως παλιές Αρσακειάδες.

Πόσα άραγε μνημόνια πρέπει να μας επιβάλλουν οι ξένοι δυνάστες για να αποφασίσουμε να γίνουμε κανονικό Κράτος;